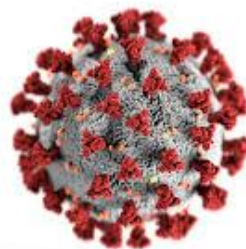

Grobská sovička

POZOR! Základná škola je do odvolania
ZATVORENÁ

POZOR

Vyučovanie prerušené až do odvolania
Prerušenie vyučovania

EDITORIÁL

Milí moji čitatelia!

Ďakujem, že ste sa dostali až k tomuto číslu. Chvíľu to trvalo a už som aj myslela, že to nestihneme, napriek tomu sa mi zdalo veľká škoda tieto skvelé články nevydať. Mnoho detí malo možnosť prispieť do školského časopisu. Postupne prispievali článkami a mnohé dali skvelé postrehy do vzniknutej situácie.

Pandémia prišla nečakane, rýchlo a spôsobila veľké nepríjemnosti. Online vyučovanie sa spustilo a žiaci sa museli prispôbovať. Okrem žiakov veľký obdiv z mojej strany patrí rodičom, ktorí situáciu zvládali výborne, hoci ju nemali jednoduchú. Mimoriadna situácia síce skončila, no opatrenia je potrebné naďalej dodržiavať.

So žiakmi sme sa v posledný deň školy rozlúčili. S niektorými aj naposledy, keďže máme prvých končiacich deviatakov. Niektorí žiaci odchádzajú na iné školy a všetkým prajeme veľa úspechov do ich budúcnosti.

Deťom by som chcela popriať príjemné a oddychové prázdniny plné skvelých zážitkov, nových priateľstiev, krásnych objavných ciest a veľmi veľa bezpečného dobrodružstva.

Rodičom prajem veľa oddychu a trpezlivosti počas prázdnin a tiež skvelé zážitky a veľa relaxu.

V neposlednom rade by som chcela zaželať príjemnú dovolenku pedagogickým aj nepedagogickým pracovníkom, ktorí sa počas celého školského roka starajú o chod našej školy. Bez nich by to nebolo také skvelé a ani by to nefungovalo tak, ako by sme chceli.

Milí moji čitatelia, správajte sa zodpovedne a verím, že o mesiac a pol sa opäť spoločne stretneme pri slávnostnom otvorení nového školského roka 2020/2021.

Kristína Urbanová

OBSAH

Editoriál	2
Obsah	3
Alickine zážitky	4
Tamarka rozpráva	4
Danielkin pohľad	4
Vývoj posledných troch mesiacov	4
Fotopríbeh „našej“ Korony ☺	5
Skoro ako prázdniny	8
Môj pohľad na tieto tri mesiace	8
Môj život počas korony	9
Covid 19, karanténa	9
Vývoj marca, apríla a mája v karanténe	10
Karanténa	11
Koniec školského roka	11
Sudoku	12
Do tohto čísla prispeli	13

ALICKINE ZÁŽITKY

Každý deň sa snažím mať pestrý program. Chodíme na dlhé prechádzky so psom. Mám viac času hrať na gitare. Pomáham mamine variť a tatinovi pomáham trhať burinu. Vonku chodím len s rúškom.

Pripravila: Alica Solomon (3.A)

TAMARKA ROZPRÁVA

Teraz sa musíme učiť doma. Je to hrozné, no nič, musíme to vydržať. Niekedy sa nudím a niekedy sa nenudím. Raz tak a raz tak. Je to ako na hojdačke. Tak to u nás chodí. Niekedy si čítam, niekedy som vonku, niekedy sa hrám a aj pozerám televízor. Normálne sme sa šli aj bicyklovať a tiež sme museli mať rúška. Väčšinou sa učíme s maminou.

Pripravila a nakreslila: Tamara Glasová (2.A)

DANIELKIN POHĽAD

Viac času trávim vonku. Každý deň sa hrám na tablete. Aby som nezabudla, tak sa s maminou často učíme. Tiež pozeráme televízor, filmy a iné rozprávky. Čítam si knihy alebo píšem na tabuľu. Poskladali sme si puzzle. Niekedy hráme nejaké hry, ale to iba občas. Niekedy sa nudím. A aj v záhrade pomáham.

Pripravila a nakreslila: Danielka Glasová (2.A)

VÝVOJ POSLEDNÝCH TROCH MESIACOV

Všetko sa to začalo, keď nám rodičia oznámili, že sa zajtra do školy nepôjde. Najprv sme boli prekvapení, ale po niekoľkých dňoch sme si zvykli na domácu izoláciu. Začali sme sa učiť cez počítač. Najprv to bolo trochu chaotické, no všetko sme zvládli.

Učenie cez počítač je ľahšie ako keby sme sedeli v triede. Viem si aj v budúcnosti predstaviť takéto učenie. Nie je to až také zlé, ako som si predstavoval, že to bude. Najviac mi chýbajú moji kamaráti, ale stále som s nimi v spojení cez počítač. Taktiež mi chýbajú starí rodičia.

Moje hobby bolo hranie sa na počítači, takže veľa sa nezmenilo. Rád som aj bicykloval. Na bicykli som často chodieval ku babke. Niekedy chodievam aj von. Zvykanie si na rúško je ťažké a stále sa s ním necítim pravé príjemne. Chodievam do vinohradu na prechádzky. Môj mladší brat nastúpil aj do školy. My sa naďalej budeme učiť cez online hodiny. Snáď sa to čoskoro všetko skončí.

Pripravil: Matej Hudec (7.A)

FOTOPRÍBEH „NAŠEJ“ KORONY ☺

Od 9. marca sme všetci žiaci ostali doma. Na Slovensko prišla „Korona“.

Veľa ľudí nadáva na toto obdobie, lebo museli byť doma. Nás to bavilo. So sestrou sme si vystačili. Spolu sme sa učili, hrali na hudobné nástroje, bicyklovali, korčuľovali, bláznili sa a naháňali.

S maminou sme varili, piekli, prali, sadili kvety a zeleninu.

Aj Veľkú noc sme si užili. Konečne sme mali čas na hľadanie vajíček.

Kúpili sme jahniatka. Pomohli sme tým domácim farmárom a aj sebe, lebo sa s nimi stále hráme.

Nechýbali nám obchody, ihriská, zábavné centrá. Všetko čo sme potrebovali, sme mali doma. V apríli sme oslávili Luckine 11. narodeniny.

A začiatkom mája Lenkine 8. narodeniny. Obidve torty sme si samé upiekli. A dobre sme sa pritom zabavili.

Najväčšia rodinná udalosť tohto roka však prišla 21. mája, kedy naša prababka oslávila **100 rokov!** Je najstaršou obyvateľkou Chorvátskeho Grobu a je skvelá!

Koronu sme zakončili aktívne, v spoločnosti našich kamarátov. Koncom mája sme spolu vyliezli na Medvedie skaly nad Modrou a rozlúčili sa tak s karanténou.

Na čas Korony budeme spomínať len v dobrom. Pre nás to bolo najkrajšie obdobie, lebo sme boli všetci štyria stále spolu.

Pripravila: Lucia (5.A) a Lenka (2.A) Múčkové

Foto: p. Múčková

SKORO AKO PRÁZDNINY

Keď som sa dozvedel, že nebudem chodiť do školy, tak som sa veľmi potešil. Myslel som si, že to bude sranda, ale po mesiaci som sa nudil.

Hneď ako začalo online vyučovanie, tak som sa potešil, lebo sme mali 4-krát menej úloh. Ale o týždeň mi to liezlo krkom, 2 mesiace sme brali jedno učivo a na online vyučovanie sa mi z času na čas nechcelo chodiť. Niekedy sa mi ráno nechcelo vstávať, ale prekonal som sa. Keď sa nudím, tak idem za psom alebo sa hrám na mobile, alebo si čítam.

Keď som mlsný, tak idem na zmrzlinu, je od nás kúsok. Niekedy chodíme na bicykle do Ivanka pri Dunaji a tam sa okúpeme.

Pripravil: Bruno Baroš (3.A)

MÔJ POHĽAD NA TIETO TRI MESIACE

Začalo prvým nakazeným na Slovensku. Bol piatok, ešte som stihol ísť vrátiť knihu do školskej knižnice. Podvečer, alebo poobede, sme išli k babke na Oravu. Vedeli sme, že náš tata má ísť na služobku do Nemecka lietadlom. Veľmi sme sa báli, že sa nakazí a potom aj nás. Našťastie nakoniec nešiel. Keď sme šli v nedeľu preč od babky, celý čas som tušil, že keď prídeme domov, tak zavrú školu. Presne aj tak sa stalo. Na skupine WhatsApp sme sa tešili a radovali so spolužiakmi.

Avšak po dlhšej dobe ma to už prestalo baviť. Keď začalo online vyučovanie to bolo aj celkom dobre, že som počul kamošov i pani učiteľky. Počas tohto obdobia som nevedel spávať a na ranných online hodinách som bol úplne unavený. Tak som to urobil tak, že od 17:00 už nie som na telefóne. Keď sa opäť dalo, išli sme na Oravu znova za babkou. Ešte sme sa trochu báli. Dobré bolo, že sme chodili do hôr v okolí na prechádzky a mali sme sa tam dobre. A po čase prišlo to, čo by som si nemyslel, že niekedy poviem: „Aj by som do tej školy šiel!“

Na celej tejto veci bolo super, že sme mali s rodinou spoločné obedy, večere. Mali sme sa celkom dobre, chodil som s mojím psom na prechádzky. Pracovali a oddychovali sme na záhrade. Teraz, keď sa už otvorili rôzne miesta, tak sme s bratom skúsili aj niečo nové. Naučili sme sa jazdiť na skatebode a naučili sme sa nejaké začiatocnicke triky na kolobežkách (myslím si, že mi to celkom ide). A pred pár týždňami, som si bol istý, že nás dajú na deň detí do školy - za odmenu :-). Nedali.

Vlastne to boli celkom super tri mesiace (až na nejaké tie drobnosti).

Pripravil: Oliver Zverko (7.A)

Obrázok: <https://myturiec.sme.sk/c/22367170/anketa-covid-19-nam-zasiahol-do-zivotov-ako-to-zvladame.html>

MÔJ ŽIVOT POČAS KORONY

Môj nedobrovoľný pobyt doma začal oznámením, že sa pre koronu zatvára škola na jeden týždeň. Potom to už bolo dlhodobo.

Popri učení cez internet som sa začal venovať môjmu koníčku. V marci sa naplnil môj sen o vyliahnutí vlastných prepelíc. Začalo sa to pätnástym dňom inkubácie, keď som pripravil vajcia v liahni. Vybral som vajcia z podstavca a poukladal som ich na dno liahne. Na šestnásty deň sa zo začiatku nič nedialo no o 16:42 som prišiel skontrolovať vajcia. Započul som drobné zapípanie pozrel som sa do liahne. Bolo tam vajíčko, ktoré sa hýbalo a odrazu sa zo škrupiny vyliahal BIG BOSS. Áno, BIG BOSS, teda aspoň tak som ho pomenoval, lebo bol prvý a potom to šlo jedna radosť, vyliahlo sa ich až **osemnásť**.

Pri prepeliciach je normálne, že asi 30% z mláďat uhynie. Takže mi zostalo 11, no ja som to všetko pokazil. Dostal som špeciálne krmivo, no neprečítal som si návod, že to boli iba vitamíny, nie krmivo. Keď som na to prišiel, bolo pre mnohé z nich neskoro a zostali mi iba tri. To som bol proste ja. Vždy som musel niečo pokaziť.

Takže som mal len tri, na ktoré som dával pozor, ako nikdy predtým. Každý deň som ich púšťal na trávnu a sledoval ako rastú. Každý deň vážim malé prepelice, ktoré sa už podobajú na veľké prepelice. Daroval som môjmu bratrancovi jednu moju prepelicu, Snehulienku. Nemala sa u mňa dobre, lebo ju ostatné prepelice veľmi bili.

V máji moje tri kuriatka dospeli. Sú to dva kohúty a jedna prepelica.

Pripravil: Maxim Vačko (7.A)

COVID 19, KARANTÉNA

Počas druhej polovice školského roka 2019/2020 sa rozšíril vírus Covid-19 najprv v Číne a následne aj do celej Európy. Najprv sme si z toho nič nerobili, no jeden víkend sa vyskytlo pár nakazených aj na Slovensku. Niektoré školy v blízkosti nakazených sa uzavreli takmer ihneď, no my sme si mysleli, že nás to nijak neovplyvní.

V nedeľu večer sme sa však dozvedeli, že sa dočasne zavrela aj naša škola. Asi to všetkých potešilo, že nebudeme musieť ísť do školy. Najprv to malo byť len na jeden týždeň, preto sme my, deviataci, boli trochu znepokojení kvôli Testovaniu, ktoré malo byť hneď v ďalší týždeň. Našťastie pre nás sa karanténa predĺžila až do odvolania, takže sme ostali ako-tak v klude. Rozhodovalo sa, či sa Testovanie presunie na iný dátum, alebo sa pre tento školský rok zruší. Keďže sa počet nakazených zvyšoval, Testovanie 9 zrušili a my sme mohli doma v pokoji oddychovať. Bolo zavedené aj domáce vyučovanie, aby sa mohlo dostať

učivo, ktoré sa počas karantény nepreberalo. Zo začiatku to bolo ok, ale čím ďalej, tým viac sa nám nechcelo učiť. Neskôr sme sa dozvedeli, že na stredné školy sa bude prijímať podľa prospechu v škole z predchádzajúcich ročníkov. Pre tých, ktorí majú dobré známky to bolo super, ale pre tých, ktorí sa neučili najlepšie to malo svoje nevýhody. Onedlho sme sa už všetci dozvedeli, či sme alebo nie sme na školu prijatí.

Karanténa sa už pomaly ruší a všetko sa vracia do normálu.

Pripravil: Samuel Bihal (9.A)

Obrázok: <https://www.vectorstock.com/royalty-free-vector/earth-with-covid19-sign-board-cartoon-convertito-vector-30544394>

VÝVOJ MARCA, APRÍLA A MÁJA V KARANTÉNE

Po klasickom dobrom víkende som strávila nedeľu u mojich starých rodičov, keď sme práve s celou rodinou sledovali správy o novoobjavenom víruse (COVID 19), ktorý už nenapadol iba Čínu, ale už sa našli aj prví ľudia nakazení týmto vírusom v Európe a tak sme kvôli bezpečiu všetkých ľudí museli ostať doma tzv. v karanténe. Všetky obchody sa zatvorili okrem potravín, do ktorých sme mohli chodiť iba zriedka, a to iba s ochrannými prostriedkami, čo sú rukavice a rúško. Dokonca zatvorili aj hranice.

Zo začiatku si z tohto vírusu robili všetci srandu a tieto pravidlá nedodržiavali: zoskupovali sa vo veľkých skupinách, nenosili rúška a pod. Ale potom to nabralo veľké následky, stúpol počet mŕtvych a nakazených ľudí týmto vírusom, takže v apríli sa už skoro všetci skonsolidovali a uvedomili si závažnosť situácie. Tak sme všetci ostali doma a maximálne sme chodili niekam na prechádzky do prírody.

Celé mesiace marec a apríl mi škola veľmi chýbala, no malo to aj pozitíva: nemuseli sme tak skoro vstávať a menej sme sa učili. Ale potom som si už zvykla na tento nový harmonogram, keďže sa do školy nechodilo, tak sme mali online hodiny na internete a potom

sme išli na nijakú prechádzku, alebo sme si vynovovali dom a záhradu.

V tomto období mi moja rodina ako mamina, tatino a hlavne mladší brat strašne vadili, mala som pocit, že sú všade, no postupom času sme si našli ako-taký systém, aby sme boli aj spolu, ale aby mal aj každý svoje súkromie. Veľké plus bolo, že sme bývali v dome, takže si ani neviem predstaviť aké to muselo byť pre tých, ktorí bývajú v tých malých bytíkoch.

Asi tak v polovici mája ma naši nechali chodiť von s kamarátmi, no maximálne s jedným alebo dvoma a to iba v Chorvátskom Grobe a to s rúskom. Piateho júna mi rodičia už dovolili chodiť do Bratislavy, do

nákupných centier a von aj s viacerými ľuďmi. Už sa otvorili aj škôlky a školy no iba pre prvý stupeň a naši už aj začali chodiť do roboty, takže väčšinu času som sama doma. Podľa mňa sa už čoskoro vrátíme ku normálnemu životu.

Pripravila: Nicolette Karin Drobná (8.A)

Obrázok: <https://sk.pinterest.com/jandan97/logo-medical/>

KARANTÉNA

Bola nedeľa. Ako každá iná. A zrazu – telefonáty. Jeden spolužiak, druhý, tretí. A oznam. Tak dlho očakávaný: „Škola sa zatvára až do odvolania.“ „Hurá!“ zakričal som. A odvtedy?

No, zo začiatku to bolo super. Ale potom som si uvedomil, že žiadni kamaráti ani chodenie von. Iba online vyučovanie. Párkrát som bol pri starých rodičoch na východe. Hráť Xbox, cvičím na gitare a piame. Ozývajú sa i zo ZUŠ - LDO. A trvá to už celé dva mesiace. Skoro tri. A ďalšia správa, že už sa tento školský rok do školy nepôjde. No aspoň že tá karanténa už pominula a stretávame sa vonku.

Aspoň....

Pripravila: Filip Koval (8.A)

KONIEC ŠKOLSKÉHO ROKA

Koniec školského roka prišiel veľmi rýchlo. Po korona pauze, počas ktorej žiaci neboli v škole prišlo obdobie dobrovoľného vyučovania na našej škole. Slávnostné ukončenie sa začalo už tradične na pódiu hymnou Slovenskej republiky a príhovorom pani riaditeľky Križanovej. V príhovore sa poďakovala pedagogickým aj nepedagogickým pracovníkom, pani starostke, žiakom a v neposlednom rade aj rodičom. S deviatakmi sa pani riaditeľka rozlúčila a zaželala im veľa úspechov. Minútu ticha sme si uctili nešťastnú udalosť vo Vrútkach a pána Budzu.

Školské súťaže ako Najčitateľko a matematickú súťaž Pytagoriáda vyhodnotila pani riaditeľka tesne pred odovzdávaním putovného macka, ktorého terajší štvrtáci slávnostne odovzdali tretiakom. Po slávnostnom príhovore žiaci odišli do svojich tried, kde dostali vysvedčenia, rozlúčili sa a vykročili v ústrety prázdninovým dobrodružstvám.

Pripravila: Kristína Urbanová (aj foto)

SUDOKU

POZOR SÚŤAŽ

Svoje správne odpovede môžete zasielať na emailovú adresu skolskycasopischgrob@gmail.com do 19.8.2020. Vyžrebujeme troch výhercov, ktorí od nás dostanú vecnú cenu.

	7		3	5	6			8
5	3	8	4		9	1	6	
	9	6			7			3
2		1	9	3		6		4
6		9			5	3		
3		7	6		2		1	
7		5				8		
	6			8			5	
8		3			1	7	4	9

Pripravila: Nelka Hiklová (3.A)

DO TOHTO ČÍSLA PRISPELI

Redakčná rada:

Maxim Vačko (7.A), Oliver Zverko (7.A), David Balay (7.A), Matej Vozár (7.A), Vladimír Jendek (7.A), Šimon Balaško (7.A), Vladyslav Voitovych (8.A), Filip Koval (8.A), Martin Molnár (8.A), Marek Pavelka (8.A), Nicolette Karin Drobná (8.A), Liliana Galovičová (8.A), David Pechar (9.A), Hana Heizerová (9.A), Veronika Tahotná (9.A)

Článkami do tohto čísla prispeli:

Z 9.A: Samuel Bihal

Z 8.A: Nicolette Karin Drobná, Filip Koval

Zo 7.A: Matej Hudec, Maxim Vačko, Oliver Zverko

Z 5.A: Lucia Múčková

Z 3.A: Bruno Baroš, Nela Hiklová, Alica Solomon

Z 2.A: Tamara Glasová, Daniela Glasová, Lenka Múčková

Obrázky a fotky prispeli: Tamarka a Danielka Glasové, p. Múčková, p. Urbanová

Obrázky z internetu:

Zemeguľa: <https://myturiec.sme.sk/c/22367170/anketa-covid-19-nam-zasiahol-do-zivotov-ako-to-zvladame.html>

Doktorka so zemeguľou: https://www.freepik.com/premium-vector/cartoon-cute-coronavirus-covid-19-doctor-safe-world_7424150.htm

Sestrička s korunkou: <https://sk.pinterest.com/jandan97/logo-medical/>

Planétka: <https://www.vectorstock.com/royalty-free-vector/earth-with-covid19-sign-board-cartoon-convertito-vector-30544394>

Covidové nadpisy: <https://zschgrob.edupage.org/news/>

Jazyková a grafická úprava: Mgr. Dana Miklošíková, Mgr. Kristína Urbanová

Správne odpovede k sudoku sa dozviete v ďalšom čísle.